

ת"פ 61065/07/18 - מדינת ישראל נגד אמיר אבו חלים

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 61065-07-18 מדינת ישראל נ' אבו חלים (עצור בפיקוח)

בפני כבוד השופט אבי לוי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אמיר אבו חלים (עצור/אסיר בפיקוח)

גזר דין

כללי

הנאשם שלפניי, אמיר אבו-חלים, נותן את הדין על שתי עבירות שבעשייתן הודה בהתאם לכתב-אישום מתוקן אשר הוגש נגדו:

החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בניגוד לסעיף 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**" או "**הפקודה**") והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, בניגוד לסעיף 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודה.

עובדות האישומים

עובדות האישומים היו אלו -

ביום 1.7.18, בשעת בוקר, **החזיק** הנאשם **בבית אמו**, בו התגורר (ברח' הואדי בחיפה) בתוך תיק שחור סם מסוג **קוקאין** שמשקלו נטו היה **116.5294** גרם; סם זה היה מחולק למספר שקיות; כן החזיק סם מסוג **הרואין** במשקל **19.9** גרם נטו, כשגם זה היה מחולק למספר שקיות וכן סם מסוג **קנביס** במשקל **333.13** גרם. כן החזיק ברשותו שלא כדין **שני שתילי קנביס במשקל 8 גרם נטו**.

את הסמים הללו החזיק **שלא לצריכתו העצמית**.

בשעה 10:00 במועד הנ"ל, הגיעו בלשי משטרה כדי לעצור את אחי-הנאשם; משהבחין הנאשם בבלשים, פתח את חלון-הבית והחל בורח כשהוא מחזיק בידיו את התיק שבתוכו הוחזקו הסמים ועציץ, ובו צמח מסוג קנביס. הבלשים, אשר הבחינו במנוסתו, הורו לו לעצור אך הוא לא שעה לקריאותיהם ונמלט כשהוא קופץ מעל חומת-הבית. לאחר שקפץ מעל לחומה, השליך הנאשם את התיק שבו הסמים לצד הדרך ונמלט מהמקום.

ביום 5.7.18 נעצר הנאשם על-ידי שוטרי משטרת ישראל. בחיפוש שנערך על גופו, נתפס סם מסוג קנביס במשקל 5.57 גרם נטו שאותו החזיק לשימוש העצמי.

לנוכח גילו הצעיר של הנאשם ולנוכח בקשת ההגנה הוריתי את שירות המבחן להכין תסקיר בעניינו.

תסקיר ראשון הוכן לקראת ישיבת בית-המשפט שנקבעה לשמיעת ראיות וטענות לעניין העונש ליום 16.4.19. להלן יובאו עיקריו -

תסקיר מיום 26.3.19

בתסקיר זה צוין, כי הנאשם סיים 9 שנות לימוד בלבד וכי אינו יודע קרוא וכתוב. נשירתו מבית-הספר נבעה מבעיות התנהגות ומהיעדרן של דמויות הוריות מפקחות ומכוונות בחייו. נאמר, כי הוא מתקיים מקצבות הביטוח הלאומי וכי הוא מוכר למערכת הפסיכיאטרית. בהיותו כבן 4 שנים, עבר תאונה ביתית, שבמהלכה נפל מגובה רב ונחבל בראשו; לאחר מספר חודשים, נפגע גם בתאונת-דרכים קשה. הוא מתמודד עם קשיי קשב וריכוז פועל יוצא של התאונות הללו.

בהגיעו לגיל 18, קיבל לידי סכום בן 100,000 ₪ כפיצוי בגין פציעתו בתאונת-הדרכים אך בשל התנהלות חסרת-אחריות בזבז את הסכום כולו ואף צבר חובות.

חוות-דעת פסיכיאטרית, אשר ניתנה בעקבות הטיפול שאותם עבר, לימדה, שהוא סובל מהפרעות התנהגות קשות על רקע פציעתו ושימוש בסמים אך, כי אינו מצוי במצב פסיכיאטרי או סובל מדכאון מז'ורי. הוא נמנע מלקבל את הטיפול אשר הוצע לו והסתפק בשימוש בריטלין שנרשם לו. משפחתו מוכרת למחלקה לשירותים חברתיים בעיריית חיפה על רקע מצבה הכלכלי הקשה. עולה עוד, כי אביו נפטר לפני כ-4 שנים בגיל 67 כתוצאה מדום-לב.

כתוצאה מהסתבכותו הנוכחית, מצוי הנאשם בתנאי מעצר בית אשר אינם מאפשרים לו לעבוד ולפיכך, המצב הכלכלי שלו ושל משפחתו מדרדר.

החל בחודש ספט' 2018 שוהה הנאשם במוסד "בית חם" כחלופת מעצר. הוא עומד בתנאי הבית, משתף את מטפלו בעולמו הרגשי ומעוניין לעבור הליך טיפולי. הוא אף שומר על ניקיון מסמים, כעולה מממצאי בדיקות שנערכות לדגימות שתן שאותן מסר. הנאשם הכיר באחריותו לביצוע המעשים שבעשייתם הורשע והסביר על רקע היעדר תעסוקה יציבה ורצון להשיג כסף קל. הוא ציין שעשה את שעשה בתקופה בה ניהל אורח חיים שולי והשתמש בסמים באורח אינטנסיבי. הוא ברח מהשוטרים כמתואר לעיל, לדבריו מאחר שנבהל וחשש פן יעצר כשסמים בידיו.

בבואו להעריך את מסוכנותו העתידית של הנאשם, ציין שירות המבחן כי ניכר שהנאשם חש תסכול וכעס על הוריו, להם הוא אינו נותן ביטוי חיצוני ומתבטא בהתנהגויות של החצנה, מרדנות, אי-היענות לסמכות, התחברות לחברה שולית, שימוש בסמים וביצוע עבירות על החוק. **בהיעדר טיפול הולם לבעיות ההתמכרות, העריך השירות כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות בעתיד נותר על כנו.**

המלצת השירות באותו תסקיר הייתה לשילוב הנאשם במסגרת טיפולית שיקומית המותאמת לצרכיו, העשויה להפחית הסיכון להישנות התנהגות פורצת-גבולות; כן הומלץ לאפשר לנאשם להוכיח הצהרותיו בדבר רצונו להירתם לתהליך

אבחון וטיפול במסגרת היחידה. הליך משפטי מתמשך, כך צוין, יהווה גורם מגייס לטיפול. לפיכך, הומלץ על דחיית מתן גזר-הדין בשלושה חודשים נוספים כאשר בתקופת הדחייה התחייב השירות להמשיך ולעקוב אחר תפקודו של הנאשם ומוכנותו לשתף פעולה. הובטח, כי בתום תקופת הדחייה תגובש המלצה במסגרת תסקיר משלים.

ואכן, בדיון שנערך בעניינו של הנאשם ביום 16.4.19 התקבלה על דעתי המלצת השירות ודחיתי את המשך הדיון בעניינו לצורך קבלת תסקיר משלים ובחינת ממצאיו.

התסקיר מיום 2.7.19

ואכן, ביום 2.7.19 הוגש תסקיר משלים כמובטח. עלה, כי בתקופת הדחייה לא נפתחו לנאשם תיקים פליליים נוספים; עוד עלה, כי מדיווחים בכתב ובעל-פה שהתקבלו הסתבר שהוא **מגיע באופן רציף ועקבי לפגישות ולבדיקות-שתן, המצביעות על ניקיון לסמים**. עלה גם, כי הוא מצליח להימנע משימוש בסמים וכי ניכרת בו **מוטיבציה לבחון את דפוסי התנהלותו הבעייתיים ואת צרכיו הרגשיים שקיבלו מענה באמצעות השימוש בסמים**. הוא משולב בשיחות פרטניות אחת לשבוע. ביום 6.5.19 הוא החל בטיפול במרכז-יום לטיפול בנפגע התמכרויות המיועד לאוכלוסיית הצעירים. הנאשם מתייצב כנדרש לטיפול במסגרת המרכז (4 פעמים בשבוע למשך 7 שעות) ומשתף פעולה בהליך הטיפול. הוא מכבד את כללי המסגרת ועומד בתנאי הטיפול. הוא אף מביע באוזני העו"ס מוטיבציה להמשיך בהליך הטיפול.

ביום 30.6.19 התכנסה ועדת אבחון בעניינו, במסגרתה הוחלט שהוא ימשיך בשיחות פרטניות אחת לשבוע וימשיך להשתתף במרכז-היום.

הוא-עצמו הביע באוזני קצינת המבחן הכרה בכך שהתהליך מסייע לו להעמיק בהתבוננות בגורמים שהוליקוהו לשימוש בסמים וציין שהוא לומד לאמץ כלים להתמודדות עם משברים ללא שימוש חוזר בסם. הוא רואה בטיפול הזדמנות לערוך שינוי משמעותי באורח חייו.

התהליך המשפטי, כך ציינה קצינת המבחן, מהווה עבורו גבול חיצוני ומרתיע המסייע לו להמשיך בהליך הטיפול ולהימנע מביצוע עבירות בעתיד.

לפיכך, העריך השירות כי האופציה השיקומית-טיפולית עדיפה על-פני זו העונשית. **הומלצה, אפוא, העמדתו בצו מבחן של השירות למשך 18 חודשים, תקופה שבמהלכה יחויב הנאשם להמשיך בהליך הטיפול, מאסר על תנאי והתחייבות כספית.**

דיון מיום 16.7.19

ביום 16.7.19 ובעקבות קבלת התסקיר המשלים התכנס דיון לבחינת העונש הראוי להיות מוטל על הנאשם בתיק זה.

ב"כ המאשימה המלומדת עתרה לעריכת הדיון ולגזירת העונש לאלתר שכן לדעתה, ראוי, מטעמים אשר יפורטו בהמשך, לדחות המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריח; ואילו הסנגור המלומד עתר לעריכת הדיון לאלתר, מאחר שלדעתו, בשלה העת להכתיב את תהליך כניסתו של הנאשם למסילה השיקומית בהצלחה ולפיכך,

ראוי לאמץ את המלצת השירות ולהימנע מהטלת מאסר.

שמעתי, אפוא, את עיקרי טיעוני הצדדים לעניין העונש באותו מעמד, ולבסוף, כפי שיפורט בהמשך, מצאתי לנכון להימנע מלגזור דינו של הנאשם כל עוד לא יערך מעקב נוסף בתום מספר חודשים ביחס להתנהלות הנאשם בידי שירות המבחן ויתקבל תסקיר נוסף, המהווה סיכום אותו מעקב וממצאיו.

טיעוני ב"כ המאשימה

הוגשו לעיוני טיעוני המאשימה בכתב לעניין העונש (**סומנו טעת/1**).

הובהר, כי לנאשם אין הרשעות קודמות.

באת-כוחה המלומדת של המאשימה, עו"ד מונא מנסור, השלימה את טיעוני המאשימה גם בטיעון בעל פה. הודגשה, בדבריה, חומרת עבירות הסמים, על נזקיהן הקשים וארוכי-הטווח לחברה וליחידים, הנחשפים להם והובלט הצורך להילחם בעבירות הסמים. לפי הנטען, חומרה ניכרת זו מחייבת נסיגת משקל הנסיבות האישיות מפני שיקולי ההרתעה הגמול והמניעה בכגון דא. הפרקליטה עמדה על כך, שהנזקים הללו נפרסים על-פני מעגלים רחבים - המשתמשים עצמם, בני-משפחותיהם והנפגעים מעבירות המבוצעות על רקע השימוש בסמים. משמדובר בעבירות שקשה לחשוף אותן ראוי לעשות שימוש בענישה מחמירה כדי להרתיע. הובאו התבטאויות רבות של בית-המשפט העליון המצדיקות נקיטת קו של החמרה ביחס למי שמחזיק בכמויות גדולות של סמים.

ב"כ המאשימה מיפתה את הערכים החברתיים המוגנים, שבהם פגעו מעשיו של הנאשם (בריאותו ושלומו הפיזית והנפשית של הציבור והצורך למנוע בריאותיים ורכשיים נזקים לחברה); היא עמדה על החומרה בה רואה המחוקק את העבירה הנדונה כאן לנוכח העונש המירבי הגבוה שנקב לצידה. כמו-כן ציינה כי הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה מצדיקות אף הן החמרה: מדובר בכמות מסחרית של סם קשה מסוג קוקאין במשקל 116.5 גרם נטו, שהיה מחולק במספר שקיות. כן הוחזק הרואין במשקל 19.9 גרם נטו מחולק למספר שקיות וקנביס במשקל 333 גרם. הובררו השפעותיו הקשות של הקוקאין על הצרכנים, מידת היותו ממכר והעלייה המתמדת בכמות הצריכה הנדרשת לצורך השגת השפעתו הרצויה על המשתמש.

צוין, כי מדיניות הענישה הנוהגת בכגון דא מחמירה, בפרט ככל שהדבר נוגע לכמויות משמעותיות של הרואין וקוקאין ולכמויות גדולות של קנביס. החזקה של שלושה סוגי סמים גם-יחד מחייבת לדעת ב"כ המאשימה קביעת מתחם ענישה מחמיר. **הוצע לקבוע מתחם הנע בין 4 לבין 6 שנות מאסר לריצוי בפועל.**

ב"כ המאשימה לא התעלמה מהעולה מתסקירי שירות המבחן דלעיל. היא עמדה על כך, שבתסקיר הראשון צוין, שהנאשם התחבר אל קבוצה שולית, עשה שימוש אינטנסיבי בסמים והיה מעורב בעבירות סמים מתוך רצון להשיג כסף קל. עוד הושם דגש על כך שהנאשם אימץ התנהגות אנטי-סוציאלית, מתקשה בוויסות דחפים ומקיים סיכון להישנות ביצוע עבירות.

ב"כ המאשימה עתרה לדחות את המלצות השירות ביחס לענישה (כזכור, הימנעות כליל מהטלת מאסר בפועל מכל סוג שהוא). לדעתה, המדובר בהמלצה מקילה מאוד בנסיבות העניין, על רקע חומרת העבירות ואופיין. ב"כ המאשימה לא התעלמה מחשיבות האינטרס השיקומי אך לדעתה מכלול הנסיבות (כולל מציאת הסמים מחולקים למנות) מלמד על צורכי הרתעה והלימה משמעותיים. לדעת ב"כ המאשימה התהליך השיקומי מצוי בראשיתו ואיננו מכריע בכל מקרה ומקרה. לדעת ב"כ המאשימה על בית-המשפט לשקול את מכלול השיקולים הדרושים לדבר, כפי שאף נפסק בבית-המשפט העליון בשורה של פסקי-דין שאליהם הפנתה. זהו מקרה, שבו, לדעת ב"כ המאשימה האינטרס הציבורי גובר. יותר מכך, צוין, כי השיקום בו מדובר מתמקד בגמילת הנאשם מהסמים אך יש לזכור שהעבירה שבעשייתה הורשע היא עבירה של החזקת סם **שלא לצריכה עצמית דווקא**. אין כל מענה שיקומי למניעת, אשר עמדו בבסיס עבירה זו, רצונו של הנאשם להשיג בצע כסף קל. לסיכום, נתבקשתי להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל ברף התחתון של המתחם המוצע, מאסר על תנאי מרתיע וקנס כספי.

עמדת ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם סבר, כי **המתחם העונשי ההולם במקרה זה נע בין 9 חודשי מאסר (אשר יכול שירוצו בעבודות שירות) לבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל**. הסנגור הפנה למקרה, שבו הוטל בבית-משפט זה במסגרת ת.פ. 68723-11-16 עונש של 6 חודשי עבודות שירות בגין סחר בסמים קשים בכמויות דומות ואף גבוהות מאלו הנדונות כאן מטעמים של שיקום. כן הפנה לגזרי-דין נוספים שבהם שיקולי שיקום הועדפו על-פני שיקולי ההרתעה בעבירות דומות.

הוא עמד על כך, שהנאשם היה עצור במעצר ממשי משך 75 ימים; שמאז שחרורו (בחודש ספט' 2018) לא הסתבך בפלילים; שהיה זה מעצרו הראשון של הנאשם, אשר הותיר בו אותותיו; עמד על אופיו החיובי של התסקיר המעמיק אשר הוגש בעניינו של הנאשם; על כך שהסתבכותו של הנאשם, שהוא בחור צעיר באה על רקע היקלעותו לחברה עבריינית שלא בטובתו, כאשר התהליך השיקומי מסייע לו להיחלץ מהתרבות השלילית שאלה נחשף; שהשתלב בשוק העבודה כמסגר לאחר שחרורו ואחר-כך השתלב במרכז-יום בהתאם להמלצת שירות-המבחן.

בתום הדיון החלטתי לבקש משירות המבחן להמשיך ולעקוב אחר ההליך השיקומי-טיפולי בו מצוי הנאשם על-מנת לברר אם אכן סיכויי שיקומו טובים כפי שנטען והכיצד תזת-השיקום עומדת במבחן הזמן ותלאות היום-יום.

הדיון נדחה אפוא ליום 10.10.19 כאשר שירות המבחן התבקש להגיש, עובר למועד זה תסקיר משלים נוסף מטעמו ובו הערכות והמלצות מטעמו ביחס לעונשו הראוי של הנאשם.

תסקיר מיום 2.10.19

ואכן, ביום 2.10.19, ערך שירות המבחן **תסקיר משלים בעניינו** של הנאשם. במסגרתו של התסקיר הנ"ל, צוין, כי הנאשם **מביע מוטיבציה להמשיך בהליך הטיפול בו החל, במסגרת היחידה לטיפול בנפגעי התמכרויות (וכן במרכז יום המיועד לאוכלוסיית הצעירים)**. לפיכך, שירות המבחן סבר, כי קיימת חשיבות לאפשר לנאשם להמשיך

בהליך טיפולו. לאור האמור ומתוך הערכה כי הנאשם מצליח להפיק תועלת מההליך הטיפולי ומגלה רצון לערוך שינוי בהתנהלותו, הומלץ על ידי שירות המבחן להעדיף בעניינו של הנאשם את האופציה השיקומית, על פני זו העונשית. **הומלץ על העמדתו של הנאשם תחת צו מבחן למשך 18 חודשים, שבמהלכם יחויב להמשיך בהליך הטיפולי בו החל במסגרת היחידה. עוד הומלץ על הטלת מאסר על תנאי לצד צו של"צ בהיקף של 200 שעות.**

דיון מיום 10.10.19

כאמור, ביום 10.10.19, שבו והתייצבו הצדדים לפניי. בקצירת האומר, אציין שבמסגרתו של הדיון הנ"ל הדגישה המאשימה, באמצעות באת כוחה, כי היא סבורה שתסקיר שירות המבחן האחרון אינו משקלל כדבעי את חומרתם של המעשים והעבירות הנקובים בכתב האישום. לשיטתה של המאשימה, על אף האפשרות לשיקומו וגמילתו של הנאשם, הרי שעסקינן בתיק בו נכללות כמויות שאינן מבוטלות של סמים מסוגים מסוכנים ביותר. משכך, לשיטתה, אין לאמץ את המלצות שירות המבחן במקרה דנן.

אף בסיומו של הדיון הנ"ל סברתי כי טרם באה השעה שבה ניתן לומר שסיכוייו של הנאשם להשתקם הם טובים. **לשיטתי עניין זה חייב בחינה נוספת על ידי בית המשפט, במשך תקופה נוספת שבמהלכה יתמיד הנאשם הן בטיפול במרכז יום הן במסגרת היחידה לטיפול בנפגע התמכרויות. כמו כן, ביקשתי משירות המבחן לבחון את האפשרות שהנאשם ייטול חלק בנוסף בטיפול N.A. במסגרת הקהילה.** דיון נוסף בעניינו של הנאשם נקבע אפוא ליום 25.2.20. הוזמן תסקיר מעקב נוסף מאת שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן מיום 13.11.19

ביום 13.11.19, הגיש שירות המבחן דיווח עדכני נוסף אודות מצבו של הנאשם. **צוין, כי הנאשם ממשיך להגיע באופן עקבי לשיחות הטיפוליות ולטיפול במרכז היום. הודגש, כי הנאשם מבצע באופן תדיר בדיקות שתן המעידות על ניקיונו מסמים. הוסף, כי הנאשם ממשיך להביע בפני מטפלו את רצונו להיעזר בהליך הטיפולי על מנת לחזור ולנהל אורח חיים נורמטיבי ללא מעורבות בפלילים.** עוד צוין, כי הנאשם עתיד להצטרף לקבוצת N.A., המתקיימת בשעות הערב. משאלו הם פני הדברים, נתבקשתי לשנות את תנאי מעצר הבית באופן כזה שיאפשר לנאשם להגיע למפגשי הקבוצות וכן לימי לימוד בפרויקט "אוניברסיטה בע"מ" (תוכנית המיועדת לאוכלוסיות מוחלשות) כך אכן הוריתי.

תסקיר משלים מיום 17.2.20

ביום 17.2.20 הופק בידי שירות המבחן תסקיר משלים נוסף בעניינו של הנאשם. במסגרתו של התסקיר המשלים הנ"ל, פורט והוסף, כי ועדת הערכה בעניינו של נאשם התכנסה ביום 10.2.20 במסגרת המרכז לטיפול בנפגעי התמכרויות. **צוין, כי ממסקנות הוועדה עלה, שהנאשם עמד לאורך כל תקופת הטיפול (בה החל ביום 6.5.19) בדרישות המסגרת. הנאשם התמיד בטיפולו, שיתף פעולה והפגין אחריות מרשימה בשמירה על כללי ההליך הטיפולי. שירות המבחן עמד על כך שדומה שהמסגרת הטיפולית מהווה גורם משמעותי עבור הנאשם, שכן הוא מצליח להפיק תועלת מהקשר הטיפולי ומגלה יכולת לרכוש כלים להתמודדותו עם מעשיו.** צוין, כי הנאשם כעת מבטא את רצונו לשוב למעגל העבודה, על מנת לפרנס את משפחתו. במקביל, הוא עתיד להמשיך וליטול חלק במסגרת

הטיפול של היחידה לטיפול בהתמכרויות וכן להמשיך את השתתפותו במסגרת קבוצת N.A. . ולימודיו בפרויקט "האוניברסיטה" בחיפה.

להערכת שירות המבחן שילובו של הנאשם במסגרת הטיפול מהווה עבורו גבול חיצוני מרתיע. לפיכך, שירות המבחן **חזר על המלצותיו, לפיהן יש מקום להעדיף בעניינו של הנאשם את האופציה השיקומית הטיפולית, על פני זו העונשית.**

דין מיום 25.2.20

דין נוסף נערך ביום 25.2.20.

במסגרתו, חזרה המאשימה על עמדתה שלפיה אין לאמץ את המלצות שירות המבחן, שכן נסיבות ביצוע מעשי העבירה ואופיין חמורים. לדידה של המאשימה, חרף האמור בתסקירי שירות המבחן וחרף העובדה שהנאשם מצוי בעיצומו של הליך טיפולי, שיקולי השיקום צריכים לבוא לידי ביטוי בתוכני מתחם הענישה ההולם בלבד ולא בסטייה הימנו. בהתייחס להוראות סעיף 40 לחוק העונשין נטען, כי לצד השיקול החשוב של שיקום הנאשם יש להעמיד את כמויות הסמים הקשים, שאותן החזיק. בהתחשב בכך, המאשימה סברה, עניינו של הנאשם איננו כזה העשוי להצדיק חריגה ממתחם הענישה ההולם משיקולי שיקום.

מנגד, ב"כ של הנאשם עמד על אופיו החיובי של תסקיר שירות המבחן העדכני והדגיש את הנתון, שלפיו הנאשם מצוי במשך שנה ומחצה בהליך טיפולי משמעותי. צוין, כי הנאשם השתלב במרכז היום ובאופן זה נוטל חלק בטיפול אינטנסיבי יום יומי. הוסף, כי לצד זאת הנאשם יחל (לצד המשך טיפוליו) לתור אחר מקום עבודה שיהיה מוכן לקלוט אותו. הסנגור הדגיש, כי הוא סבור שתסקירי שירות המבחן משקפים באופן מהימן את כשרת הדרך הטיפולית - שיקומית שאותה צלח הנאשם.

בסיומו של הדיון הנ"ל, הדגשתי את העובדה, שלפיה תסקירי שירות המבחן דלעיל טומנים בחובם עמדה חד ערכית הנוגעת לתפיסת שיקומו של הנאשם. הוספתי, כי אליבא דכולי עלמא, התסקירים שהופקו בעניינו של הנאשם הם חיוביים עד מאוד.

דא עקא, סברתי, כפי שציינתי במסגרת החלטותי הקודמות, כי גם במועד זה טרם בשלה השעה לגזירת הדין. סברתי שאמנם ההליך השיקומי מצוי בעיצומו, אך אין ניתן לקבוע כבר עתה כי הנאשם משוקם. משאלו הם פני הדברים, לדידי ראוי היה לעשות מאמץ לשלב את הנאשם במסגרת תעסוקתית מסודרת, על מנת להבטיח הישנות שימוש בסמים.

תסקיר משלים מיום 23.8.20

ביום 23.8.20, הפיק שירות המבחן תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם. במסגרת התסקיר צוין, כי לאחר סיום הטיפול במרכז היום, הנאשם אכן השתלב במעגל העבודה. **דא עקא, לדבריו, פוטר מעבודתו כעבור חודש וחצי, נוכח מגפת הקורונה הפושה בארצנו. עוד צוין, כי הנאשם הופנה לרכזת השמה בתחום התעסוקה במסגרת היחידה, נוכח רצונו להשתלב בעבודה סדירה ורציפה. הוסף, כי נוכח התפרצות מגפת ה"קורונה" הופסקה פעילות**

קבוצת N.A. וכן הופסקה פעילות מיזם ה"אוניברסיטה". עם זאת, להערכת שירות המבחן, לאור המאמצים הכבירים שהשקיע הנאשם עד כה, הרי שיש עדיין להעדיף את האופציה השיקומית בעניינו. הודגש, כי במהלכה של התקופה הטיפולית הממושכת הנאשם פיתח אמונה בעצמו וביכולותיו להביא לשינוי אורחות חייו. בהקשר זה נכתב, כי כבר כיום הוא נמנע ממצבי סיכון ופונה בעת צרה למשפחתו ומשפחת אשתו, בהן הוא רואה "רשת תמיכה" עבורו. **לסיכום, הומלץ על השתתפותו במבחן למשך שנה, של"צ בהיקף של 250 שעות לצד מאסר על תנאי.**

נוכח ממצאי הדיווח מאת שירות המבחן לעיל, לפיהם התהליך השיקומי של הנאשם נקטע, פועל יוצא מנסיבות החיצוניות לנאשם, הוריתי (בהחלטתי הכתובה מיום 5.9.20), לאפשר לשירות המבחן ולנאשם להמשיך במאמצי השיקום. בנסיבות אלו ביקשתי משירות המבחן לעזור לנאשם בהשמתו בעבודה ובהשתתפות במסגרות טיפוליות אחרות. דיון המשך בשאלת עונשו של הנאשם נקבע לחודש ינואר 2021.

תסקיר מיום 28.12.20

ביום 28.12.20 הופק בעניינו של הנאשם תסקיר משלים נוסף ואחרון. צוין, כי הנאשם משתתף באמצעות תוכנת "זום" במפגשי קבוצת ה N.A.. הוסף, כי בחודש אוקטובר 20 החל לעבוד בתחום השיפוצים. שירות המבחן ציין, כי הוא רואה בתעסוקתו של הנאשם (בתקופה בה כה קשה למצוא פרנסה) ביטוי חיובי נוסף ליכולותיו השיקומיות. **לפיכך, שירות המבחן עמד פעם נוספת על התרשמותו מכוחותיו של הנאשם להתמודד עם מצבי חיים משתנים. שירות המבחן חזר, אפוא, על המלצותיו לענישה שיקומית, כפי שפורט במסגרת התסקיר מיום 23.8.20 דלעיל.**

דיון מיום 20.1.21

לאורו של התסקיר דלעיל, התקיים לפניי דיון השלמה בעניין עונשו של הנאשם.

ב"כ המלומד של הנאשם, עו"ד יוסף ח'ורי, עדכן את בית המשפט, כי הנאשם נישא לאחרונה, כאשר לו ולבחרת ליבו נולדו תאומים. הסנגור הציג לבית המשפט תלושי שכר המלמדים כי הנאשם מתמיד בעבודתו. עוד עמד הסנגור על כך שתיק זה מתנהל למעלה משנתיים, נוכח המתווה השיקומי החיובי המסתמן. צוין, כי במהלכה של תקופה ממושכת זו הנאשם עמד בכל בתנאים שהוצבו לו - הן במסגרת שירות המבחן הן במסגרת התנאים המגבילים המוטלים עליו. הסנגור הדגיש כי עסקין בבחור צעיר ללא הרשעות קודמות. הוסף, כי הנאשם הוכר לאחרונה כנכה מטעם הביטוח הלאומי. (הוצגו אישורי קצבה על שם אשתו - המשמשת גם כמיופת כוחו). לדידו של הסנגור, לאור כבדת הדרך אותה עבר הנאשם בהצלחה, אזי אין דרך אחרת מלבד לפסוע בנתיב השיקומי. לשאלת בית המשפט, השיב הסנגור כי לעניות דעתו לא ניתן יהיה לשלב את הנאשם במסגרת עבודות השירות, שכן הוא סובל מנכות בשיעור יציב בן 100%.

ב"כ המלומדת של המאשימה, עו"ד שלומית בשבקי, חזרה על עמדתה של המאשימה מראשית דרכה בתיק זה. לשיטתה מתחם הענישה בתיק זה נע בין 4 ל- 5 שנות מאסר בפועל. לצד זאת, נתבקשתי לשלול את רישונו של הנאשם וכן להכריז עליו כסוחר סמים, נוכח כוונתו (העולה מדבריו לשירות המבחן ומעובדות כתב האישום המתוקן) להפיק רווח מהסמים שהיו בחזקתו. המאשימה שבה וטענה כי בשל האינטרס החברתי הנובע מנסיבותיו החמורות של תיק זה, אין זה

המקרה שבמסגרתו יהיה זה ראוי להפעיל את סעיף 40ד לחוק העונשין.

בסיומו של הדיון, נוכח השיקולים השונים והמנוגדים בתיק זה, מצאתי לנכון לבחון את האפשרות להטיל על הנאשם מאסר אשר ירצה בדרך של עבודות שירות. לצורך זה ביקשתי מהממונה על עבודות השירות לחוות דעתה באשר לאפשרות שהנאשם ירצה את עונשו בדרך זו, בשים לב למוגבלותו הרפואית, כעולה ממסמכי הביטוח הלאומי.

ביום 8.3.21 התקבלה לתיק בית המשפט חוות דעת סופית מטעם הממונה על עבודת השירות, ולפיה הנאשם נמצא מתאים (תחת מגבלות מסוימות) להשמה בעבודות שירות.

דין והכרעה

הנאשם שלפניי הורשע בביצוען של עבירות, אשר לא יכולה להיות מחלוקת על חומרתן. הוא החזיק ברשותו כמויות מהותיות של סמים קשים, ממכרים, המהווים "שורש פורה וראש לענה" כלפי המשתמשים בהם, בני-משפחותיהם והקרובים להם וגם כלפי סביבתם הקרובה והרחוקה. כפי שיופרט להלן, גישתם של בתי-המשפט כלפי העוסקים בסמים קשים (בין הסוחרים ובין המחזיקים שלא לצריכה עצמית) היא בלתי-מתפשרת וקובעת כלל של הטלת מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופות ממושכות למען יראו וייראו, שהרי "בנפשנו היא".

עם זאת, אין ניתן להתעלם מכך, שעניין לנו כאן בנאשם **צעיר מאוד**, על גבול הקטניות (בעת ביצוע מעשי-העבירה - כבן 18½ שנים); **רקעו קשה** - הוא בא מרקע סוציו-אקונומי לא-פשוט; הוא נשר ממערכת החינוך בגיל צעיר מאוד; הוא איננו יודע קרוא וכתוב; הוא נכה בגין פציעה הן בשל מעורבות בתאונה ביתית (בגיל 6) הן בתאונת-דרכים; כספיו הפיצויים בוזבזו על-ידי והוא אף צבר חובות. **הוא סבל מתלות בסמים מסוכנים וביצע את העבירה כדי לממן את צרכיו.**

גזירת-דינו יוצרת, אפוא, דילמה דו-קוטבית מהותית.

מחד גיסא, וכמפורט לעיל, בגין העבירה בה הורשע (בנסיבותיה) **ראוי ככלל להטיל מאסר למשך שנים ספורות מטעמים של הרתעה, גמול והלימה**; מאידך גיסא, מדובר במי שקיים אינטרס חברתי משמעותי לשקמו ולחלצו מעולם הפשיעה בהיותו צעיר בפרט על רקע גילו הצעיר ועברו הנקי.

פתרון הדילמה יבוצע, כמובן, באמצעות המאזניים החוקיות המותוות בסימן א'1 לפרק ו' בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**" או "**החוק**"), העוסק בהבניית שיקול-הדעת השיפוטי. כידוע, העיקרון המנחה בענישה הוא ההלימה - שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. עובר לקביעת העונש, יש לקבוע מתחם עונש הולם, מתוך התחשבות בערך החברתי בו פגע המעשה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק). לאחר קביעת המתחם וככל שבית-המשפט לא מצא לנכון לסטות הימנו מטעמים של שיקום, ייקבע העונש המתאים לנאשם בשים לב לנסיבותיו האישיות, הללו שאינן קשורות בביצוע העבירה.

אומר מיד, אין למעשה מחלוקת בין הצדדים על כך שכל עבירות הסמים, המגולמות במסכת העובדתית המגוללת בכתב האישום, מהוות **אירוע אחד** (ראו לעניין זה: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל**, מפי כב' השופטת ברק-ארז, ניתן ביום 29.10.14; ע"פ 9308/12 **עיסא נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 30.7.15); לפיכך, וכמצוות סעיף 40ג(א) לחוק העונשין ייקבע להלן **מתחם עונש הולם יחיד לאירוע כולו וייגזר עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע**.

על הערכים החברתיים שבהם פגעו מעשיו של הנאשם אין צורך להכביר מילים. הן המאשימה בסיכומיה, הן באמור לעיל, הובהר, שעבירות מסוג זה פוגעות בערכים **שעניינם שמירה על חיי-אדם, על בריאות-הציבור, על רווחתו ועל רכושו. לנוכח אופי הסמים, כמויותיהם ודרך החזקתם** ראוי לקבוע, כי **מידת הפגיעה** בערכים הללו, כפי שזו ניבטת ממעשיו של הנאשם **מהותית ומשמעותית**.

ככלל, מדיניות הענישה בכגון דא מחמירה. בית-המשפט העליון עמד לא פעם על הצורך למגר את תופעת הפצת הסמים המסוכנים ובפרט הקשים שבהם ועל הצורך להחמיר בענישת מעשים אלה. עמדה על כך כב' השופטת פרוקצ'יה, במסגרתו של ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.6.10) בצינה כדלהלן:

"על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריון על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

כאן המקום לציין, כי מדיניות הענישה בעבירות הנ"ל תלויה **בנסיבותיו** של כל מקרה ומקרה. במובן זה, נודעת חשיבות מרובה **לסוג הסם המוחזק ולכמותו** (ע"פ 3820/09 **מדינת ישראל נ' אוחיון**, ניתן ביום 6.9.09) ראו: ע"פ 5337/09 **בן דוד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 31.1.10); ע"פ 1313/14 **בהתימי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.6.15); ע"פ 8820/14 **שחר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.5.15); רע"פ 9274/09 **בליוויס נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 24.11.09); ע"פ 6277/14 **משלטי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.2.15).

נפנה לעיין **בנסיבות ביצוע העבירה** (מאלו המצוינות בסעיף 40ט לחוק). הנאשם נתפס כשהסמים ברשותו, כך שחלקם חולקו לשקיות. מכאן, שבוודאי שיש לומר על **מעשיו שהללו היו מתוכננים. חלקו בביצוע העבירה שיוחסה לו בלעדי** (אף כי אין לדעת מניין השיג את הסמים). כתוצאה מביצוע המעשה עלול היה להיגרם **נזק גדול בשים לב לאופי הסמים ולכמותם**. בפועל, לא נגרמו נזקים כתוצאה מהמעשה. הנאשם עשה את שעשה על רקע התמכרותו לסמים ורצונו להשיג "כסף קל". הנאשם הבין את מעשיו, אך ברור, על רקע גילו הצעיר, מצבו ההתפתחותי ורמת השכלתו שלא הבין את השלכות-הרוחב החמורות, הכרוכות במעשים. הנאשם יכול היה וצריך היה להימנע מלבצע את המעשים.

בהתחשב במכלול, ראוי, לטעמי לקבוע את מתחם העונש ההולם כנע בין **שנתיים ומחצה לבין חמש שנות מאסר**

לריצוי בפועל לצד עונשים נלווים.

חריגה מטעמים של שיקום?

הגענו, אפוא, ללב ליבה של ההכרעה. עניינה בשאלה, האם יש לקבוע כי הנאשם שלפניי "השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". ככל שהתשובה לשאלה זו היא חיובית ראוי להשיב גם לשאלה אם עניין לנו במעשה עבירה ובמידת אשם שהם בעלי חומרה יתירה ובמידה שאלה אכן פני הדברים, אם עניין לנו בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן הגוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון המנחה. במקרה זה ראוי לפרט את הנסיבות המיוחדות ויוצאות הדופן הגוברות במסגרת הנמקת גזר-הדין.

"השתקם או קיים סיכוי סביר שישתקם"

אומר מיד, לתפיסתי, **קיים גם קיים סיכוי של ממש (ואף למעלה מכך) שהנאשם דכאן "ישתקם"** במובנו של מונח זה בסעיף 40ד(א) בחוק העונשין.

אבאר קביעתי. לא בכדי נסקרו בהרחבה תסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם. עסקינן בשבעה תסקירים הנפרסים על פני תקופה ממושכת (שנה ו-9 חודשים), שבמסגרתה הנאשם היה נתון תחת עינוי הבוחנות של שירות המבחן, והגורמים המטפלים. כפי שפורט בהרחבה לעיל, במהלכה של התקופה הנ"ל נבחן עניינו של הנאשם, **הנעדר עבר פלילי**, עקב בצד אגודל על ידי בית המשפט. מעת לעת, כאשר לטעמי לא בשלו התנאים לקבוע כי התגבשו התנאים לשיקום הנאשם, סברתי כי ראוי להמתין קמעה, על מנת שהנאשם יתמיד הן בטיפול במרכז יום הן במסגרת היחידה לטיפול בנפגע התמכרויות. ואכן, **הנאשם המשיך להגיע באופן עקבי לשיחות הטיפוליות ולטיפול במרכז היום, בעוד בדיקות שתן שערכו לו באופן תדיר העידו על ניקיונו מסמים. בהמשך, אף השתלב הנאשם בפעילות קבוצת N.A..**

לא זו אף זו, חרף **קשיים ניכרים ובלתי צפויים שנבעו מהתפשטות נגיף הקורונה במקומותינו הצליח הנאשם להגשים משאלתו ולהשתלב בשוק התעסוקה.**

זה המקום לחזור ולהזכיר את דברי שירות המבחן שלפיהם לאור המאמצים הכבירים שהשקיע הנאשם עד כה, הנאשם פיתח אמונה בעצמו וביכולותיו להביא לשינוי אורחות חייו. לפיכך, מצא השירות להמליץ על העדפת האופציה השיקומית בעניינו על פני זו ההרתעתית.

אף אני התרשמתי כי הנאשם עמד לאורך כל תקופת הטיפול (בה החל ביום 6.5.19) בדרישות שהוצבו לפתחו בידי המסגרות השונות שבהן שולב. **הנאשם צלח כברת דרך משמעותית. הוא התמיד בטיפוליו; שיתף פעולה והפגין אחריות מרשימה בשמירה על כללי ההליכים הטיפוליים אשר הוצבו לפניו.** בהקשר זה, בהחלט ראיתי עין בעין את המלצותיו העקביות של שירות המבחן, שלפיהן המסגרת הטיפולית אכן מהווה גורם משמעותי עבור הנאשם.

משאלו הם פני הדברים, אני סבור שנכון להיום בשלה העת לקבוע שאכן קיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם. במובן זה, הנאשם הוכיח לי שראוי להפעיל בעניינו את מודל הענישה השיקומי, המצוי במסגרתו של סעיף 40ד לחוק העונשין. ודוק, במסגרת המשפט הפלילי תכליתו של מודל הענישה השיקומי הוא לחולל שינוי בדרכיו של מבצע העבירה, על מנת להשיבו לחברה כאזרח חיוני לה. במצב דברים זה ניתנת לבית המשפט האפשרות לחרוג ממתחם העונש ההולם - באותם מקרים שבמסגרתם קיים סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם - ולהעדיף את עקרון השיקום על פני העיקרון המנחה בענישה, הלוא הוא עקרון ההלימה (זה המצוי בבסיסו של תיקון מס' 113). כאמור, לשיטתי, עניינו של הנאשם דכאן נופל לגדרם של המקרים הללו.

אינני מתעלם, ולו לרגע מכך שעניין לנו במי שעסק בסוגי סמים מסוכנים (קוקאין והרואין), בכמות שאינה מבוטלת, ואשר חלקם הארי הוחזק שלא לשימוש עצמי. אליבא דכולי עלמא - עסקינן כאן בתיק חמור. עם זאת, חרף חומרת המעשים, לא סברתי כי זה המקרה בו על אינטרס הציבור להלום את חומרת המעשה ולהרתיע בענישה, ובכך לגבור על הצורך לשקם את הנאשם (פעולה, המשרתת גם היא עצמה את אינטרס הציבור במובנו הרחב ולא רק את האינטרס הצר של הנאשם). גילו הצעיר מאד של הנאשם (הן בעת ביצוע המעשים הן היום); רקעו הבריאותי והנפשי הבעייתי מאד (על רקע תאונות שעבר בילדותו); עברו הנקי; הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות; והדרך השיקומית יוצאת הדופן שאותה עבר כמו גם החשש שמא הסטתו מדרך זו תשיבנו לדרך הפשע מטות את הכף בעיני בעניין זה.

לסיכום, לאור נתוני השיקום הטובים והסיכוי הממשי "להשיב" לחברה מכור לסמים שקיים בעניינו סיכוי של ממש שיצליח להשתקם, ובכך להפוך לאזרח מן השורה, סברתי כי ראוי במקרה זה לסטות ממתחם הענישה מטעמי שיקום.

עם זאת, לאור חומרתו היחסית של המקרה, איני רואה עין בעין את המלצת שירות המבחן לפיה, ניתן להסתפק במקרה זה בהטלת של"צ, לצד צו מבחן. לידי, בהיבט זה תסקיר שירות המבחן אינו משקלל כדבעי את חומרתן של המעשים והעבירות שבגינן הורשע הנאשם. אני סבור שריצוי עונש בדרך של מאסר בעבודות שירות לצד פיקוח הדוק של שירות המבחן על המשך תהליכי שיקומו של הנאשם, יאזנו בצורה ראויה יותר בין האפשרות הממשית לשיקום לבין חומרת מעשיו של הנאשם והאינטרס הציבורי בענישת עבירות אלו. אכן, לטעמי הליך שיקומי חייב לכלול בחובו מסר חברתי המצביע על כך שעל מעשי פשע יש לשלם; הם אינם נסלחים כאילו לא היו.

ביקשתי, כאמור, מהממונה על עבודות השירות לחוות דעתו בדבר אפשרות השמתו של הנאשם בעבודות שירות (על אף מגבלותיו הרפואיות) ואכן, הנאשם נמצא מתאים (תחת מגבלות מסוימות) להשמה בעבודות שירות, כפי שיפורט בהמשך.

לפני סיום, אבקש להתייחס במספר שורות לבקשתה של המאשימה, שעלתה (רק) במסגרתו של הדיון האחרון (מיום 20.1.21) שאכריז על הנאשם "סוחר סמים", בהתאם לסעיף 36א(ב) לפקודה, שכן לשיטתה של המאשימה יש ללמוד מדבריו של הנאשם לשירות המבחן וכן מעובדותיו של כתב האישום המתקן, שכוונתו הייתה להרוויח כסף מביצועה של העבירה.

חזרתי ועיינתי עין היטב הן בכתב האישום המקורי הן בכתב האישום המתוקן. עיינתי בפרוטוקול דיון הכרעת הדין (כנגזרת מהסדר הטיעון) שנערך ביום **15.1.19**, **בטיעוני המאשימה בכתב לעניין העונש**, בפרוטוקול הדיון מיום **16.7.19**, ובכל הפרוטוקולים של הדיונים שהתקיימו אחר כך, עד לדיון האמור שנערך ביום **20.1.21**.

אומר מיד, **לא בא זכרה של בקשה שכזו מזה למעלה משנתיים**. הן במסגרת כתב האישום המקורי הן במסגרת זה המתוקן, אין למצוא בקשת חילוט כלשהי. בהקשר זה יקשה להבין איזה רכוש מעוניינת המאשימה לחלט מהנאשם. המאשימה לא התייחסה לעניין זה **במסגרת הכרעת הדין כנדרש בהתאם לסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים**, לא במסגרת טיעוניה לעניין העונש בכתב (מיום 16.7.19) ולא במסגרתו של אף אחד מהדיונים שהתקיימו לאורך השנתיים האחרונות עד ליום 20.2.21.

אזכיר, כי בהתאם לסעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים, בית המשפט **שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין**, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא **סוחר סמים** ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט.

ודוקו, בתיק דכאן לא הועלתה טענה שיש אצל הנאשם רכוש כלשהו שהושג בעבירה של עסקת סמים באף לא אחד מהדיונים (כולל זה האחרון מיום 20.1.21).

יתרה מכך, במישור המהותי, לא נתבקשתי באף לא אחד מהדיונים הנ"ל לדון במישורין בטענה שלפיה הנאשם התכוון להפיק רווח ממעשה החזקת הסם בו הואשם והורשע לצורך הכרזתו כסוחר סמים. כל זאת, על אף שאף אני סבור, כפי שצינתי במסגרת התייחסותי אל נסיבות ביצוע בעבירה, שהנאשם עשה את שעשה על רקע התמכרותו לסמים ורצונו להשיג "כסף קל".

לטעמי, העלאת בקשת המאשימה להכריז על הנאשם "סוחר סמים", רק עתה, **שלא במסגרת הכרעת הדין כנדרש**, ובשלב כה מאוחר של הדיון (כשנתיים לאחר הכרעת הדין והדיונים שהתקיימו לאחריה) לא הייתה במקומה או בעיתה, לא כל שכן משהוצפה רק במסגרתו של הדיון האחרון, לאחר שהושגה התקדמות כה משמעותית בהליכי שיקומו של הנאשם.

משאלו הם פני הדברים, **דין בקשתה של המאשימה בהקשר זה להידחות**.

בהתחשב במכלול האמור לעיל מצאתי להטיל על הנאשם עונשים כדלקמן -

א. 9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודת שירות, ללא ניכוי ימי מעצרו בכליאה.

את עבודת השירות יבצע הנאשם במקום העבודה: **אצטדיון סמי עופר - חיפה**. כתובת: רוטנברג 2, חיפה. **עליו להתייצב לריצוי עונשו ביום 24.5.21 עד השעה 08:00, ביחידת עבודת השירות, מפקדת מחוז צפון, בסמוך לביס"ר מגידו.**

הזהרתי את הנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי העסקתו במסגרת זו. התנהגות בניגוד לאמור עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של ריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות. משמע, מאסרו יומר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

ב. הנאשם יושם תחת **פיקוח שירות-המבחן למשך 18 חודשים מיום מתן גזר-דין זה**. הנאשם מוזהר בזאת שאי-ציות להוראות שירות המבחן או הפרת הצו בכל דרך אחרת עלולה להביאו להידון מחדש בגין העבירה הנדונה כאן ולריצוי מאסר בפועל.

ג. 18 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה על פקודת הסמים המסוכנים אשר איננה כרוכה בצריכת סם או בהחזקתו לצריכה עצמית בלבד.

ד. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירה של שימוש בסם מסוכן או של החזקתו לצריכה עצמית.

העתק גזר הדין יועבר לעיונו של הממונה על עבודות השירות ואל שירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' ניסן תשפ"א, 18 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.